

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 435/2012-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosť D. M., Česká republika, zastúpenej advokátom JUDr. L. D., M., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/62/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. mája 2012 doručená sťažnosť D. M., Česká republika (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. L. D., M. (ďalej len „právny zástupca“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/62/2006.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že „*podáva týmto sťažnosť proti priedahom v súdnom konaní, ktoré svojou nečinnosťou spôsobili Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti, Župné námestie 13, Bratislava Okresný súd Prievidza, Švéniho 5, 971 72 Prievidza*“.

Sťažovateľka v sťažnosti ďalej uviedla, že „... podala dňa 13. 03. 2006 žalobu na vyporiadanie zrušeného bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva...

O návrhu navrhovateľky je na Okresnom súde v Prievidzi vedené konanie pod číslom 11C 62/2006...

V roku 2008 nariadil súd znalecké dokazovanie z odboru stavebníctva a z odboru ekonómie, posudky boli vypracované v priebehu roka 2008.

Navrhovateľka predložila súdu dňa 03. 07. 2009 stanovisko, v ktorom sa vyjadrila k výsledkom znaleckého dokazovania s návrhom na rozhodnutie súdu...

Súd následne vytýčil pojednávanie v dňoch 07. 07. 2009, 01. 06. 2010, 27. 07. 2010 a na pojednávaní dňa 17. 08. 2010 odročil pojednávanie na neurčito za účelom doplnenia dokazovania a účastníkom uložil predložiť návrhy...

Vzhľadom na to, že podľa názoru sťažovateľky znalecké posudky a vyjadrenia k nim boli dobrým základom na vydanie rozhodnutia vo veci, sťažovateľka nežiadala ďalšie doplnenie dokazovania ...

Napriek tomu zákonná sudkyňa v konaní žiadnym spôsobom uvedené priedahy neodstránila ani do dnešného dňa nevytýčila nový termín pojednávania.

Až dňa 16. 03. 2011 súd vydal medzitímny rozsudok, v ktorom rozhodol, že nehnuteľnosť nadobudnutá za trvania manželstva nepatrí do BSM účastníkov...

Odvolať navrhovateľky voči tomuto rozsudku bolo dňa 29. 04. 2011 odvolacím súdom odmietnuté.

Dňa 23. 06. 2011 zákonná sudkyňa opakovane vyzvala navrhovateľku na oznámenie dôkazov, ktoré v konaní navrhuje vykonať a ďalej ju vyzvala na uzatvorenie dohody s odporcom...

Navrhovateľka svojim podaním zo dňa 27. 09. 2011 reagovala na túto výzvu, zhrnula svoje návrhy a žiadala aby súd vo veci rozhodol...

Do dnešného dňa tak súd neurobil a sťažovateľka sa nevie vlastnými silami domôcť rozhodnutia vo veci.

Napriek tomu, že od podania žaloby ubehlo už viac ako 6 rokov, konanie nebolo do dnešného dňa právoplatne ukončené rozsudkom vo veci, a to aj napriek sťažnostiam na nekonanie a opakované žiadosti navrhovateľky o pokračovanie v konaní. “.

Sťažovateľka v závere uviedla, že „na základe vyššie uvedeného navrhujeme, aby Ústavný súd prikázal Okresnému súdu v Prievidzi, aby vo veci vedenej pod číslom konania 11 C/62/2006 konal podľa príslušných procesných predpisov občianskeho práva a odstránil tak porušovanie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a zaviazal ho zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5.000.- € do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu a trovy právneho zastúpenia vo výške 349,58 € všetko k rukám právneho zástupcu sťažovateľa do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu na účet právneho zástupcu vedený vo V. a. s. č... “.

Vychádzajúc zo skutočnosti, že sťažnosť neobsahovala všetky zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ustanovené náležitosti, ústavný súd listom z 26. júna 2012 (ďalej len „výzva“) vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby odstránil nedostatky sťažnosti, konkrétne, aby zosúladiť údaje týkajúce sa sťažovateľky uvedené v sťažnosti s údajmi uvedenými na splnomocnení vrátane údajov uvedených v úradnej doložke nachádzajúcej sa na zadnej strane splnomocnenia; predložil podanie adresované okresnému súdu, ktorým bolo žiadané o pokračovanie v konaní a na ktoré sťažovateľka odkazovala v podaní z 22. marca 2012; oznámil, či v konaní vedenom na okresnom súde sp. zn. 11 C/26/2006 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov boli zo strany sťažovateľky uskutočnené procesné úkony smerujúce k odstráneniu tvrdených prieťahov a v prípade, ak áno, kedy a s akým výsledkom bolo o nich rozhodnuté, a sformuloval návrh rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľka domáha v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd

právneho zástupcu upozornil, že v prípade, ak nedostatky sťažnosti v stanovenej lehote neodstráni, bude sťažnosť odmietnutá.

Na základe výzvy právny zástupca sťažovateľky doručil ústavnému súdu dve podania (jedno zo 4. júla 2012 a druhé z 10. júla 2012), prostredníctvom ktorých reagoval na výzvu ústavného súdu. V podaní zo 4. júla 2012 právny zástupca uviedol okrem iného tieto skutočnosti:

„1. v dobe začatia konania o vyporiadanie BSM používala sťažovateľka meno svojho manžela - neskôr odporcu. K zániku BSM došlo za trvania manželstva a až následne došlo k rozvodu manželstva a po jeho rozvode moja klientka prijala svoje dievčenské meno...

2. podaním zo dňa 22. 01. 2007 podala sťažovateľka sťažnosť na Okresný súd Prievidza na prieťahy v súdnom konaní č. 11C 62/2006. Zrejme písacou chybou došlo ku nesprávnemu dátumu na sťažnosti, kde je uvedený dátum 22. 1. 2006... Z odpovede predsedníčky súdu vyplýva, že sťažnosť bola podaná dňa 22. 01. 2007 a súd sťažnosť v celom rozsahu zamietol a zodpovednosť za nekonanie v podstate preniesol na navrhovateľku...

3. právny zástupca navrhovateľky – sťažovateľky viackrát žiadal o pokračovanie v konaní...“

Právny zástupca v závere predmetného podania upravil petit sťažnosti takto:

„Ústavný súd SR konštatuje, že v uvedenom konaní bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a bolo porušené jej základné právo na urýchlenú súdnu ochranu. Vzhľadom k vyššie uvedenému Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Prievidza konať vo veci a odstrániť tak prieťahy v konaní č. 11 C/62/2006

Okresný súd Prievidza je povinný zaplatiť sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5.000.- € a nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 349,58 € k rukám právneho zástupca sťažovateľky, všetko na účet vedený vo V. a. s. č...“

Podaním z 10. júla 2012 právny zástupca predložil rozhodnutie Obvodného úradu v P. č. 2006/01870/006273 z 28. júna 2006, ktorým Obvodný úrad v P. povolil zmenu priezviska pre D. B., rod. M., nar..., z priezviska B. na „M.“.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom upravujú ustanovenia § 20 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne

proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Preskúmaním obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd uvádza, že v sťažnosti nie jednoznačne identifikovaná sťažovateľka, resp. jednoznačne nie je zrejmé, či sťažovateľka a osoba, ktorá udelila splnomocnenie právnomu zástupcovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, je tým istým subjektom, čo ústavný súd považuje za významný nedostatok sťažnosti. Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že v sťažnosti sú ako identifikačné údaje sťažovateľky uvedené meno a priezvisko („D. M.“), rodné číslo („...“) a bydlisko („...“). Na lícnej strane splnomocnenia, ktoré bolo prílohou sťažnosti, sa uvádzajú ako identifikačné údaje sťažovateľky meno a priezvisko („D. M.“), dátum narodenia („...“) a bydlisko („Česká republika“). Na rube predmetného splnomocnenia v úradnej doložke sú vpísané údaje týkajúce sa mena a priezviska („D. M.“), rodného čísla („...“) a bydliska („P.“).

Z uvedeného vyplýva, že rodné číslo uvedené v sťažnosti je v zjavnom rozpore s rodným číslom uvedeným v úradnej doložke nachádzajúcej sa na rube splnomocnenia, bydlisko uvedené v sťažnosti je v rozpore s bydliskom uvedeným na líce splnomocnenia, ako aj v úradnej doložke nachádzajúcej sa na rube splnomocnenia.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že identifikačné údaje sťažovateľky uvedené v sťažnosti a v splnomocnení sú natoľko rozporuplné, že neposkytujú jednoznačnú identifikáciu osoby sťažovateľky a na ich základe nemožno dospieť k spoľahlivému záveru, že sťažovateľka je tým istým subjektom ako osoba, ktorá je uvedená v splnomocnení. Z tohto dôvodu je ústavný súd toho názoru, že sťažnosť nespĺňa všeobecné kritéria návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 zákona o ústavnom súde.

V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že právny zástupca sťažovateľky bol ústavným súdom vyzvaný, aby odstránil nedostatky sťažnosti. Právny zástupca na túto výzvu ústavného súdu primeraným spôsobom nereagoval, a to napriek tomu, že bol ústavným súdom výslovne upozornený, že v prípade, ak nedostatky sťažnosti neodstráni, bude sťažnosť odmietnutá.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti dospel k záveru, že podmienky na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie splnené neboli, a preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom rozhodol tak, že sťažnosť, ktorou sťažovateľka namietala porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu, je potrebné odmietnuť pre nesplnenie náležitostí predpísaných zákonom.

Nad rámec odôvodnenia ústavný súd uvádza, že úmysel zákonodarcu, aby právne zastúpenie sťažovateľa/sťažovateľky zástupcom z radov advokátov zabezpečilo poskytnutie kvalifikovanej právnej pomoci v konaní pred ústavným súdom, v danom prípade naplnený nebol a je nutné konštatovať, že právny zástupca sťažovateľky nepostupoval pri výkone advokácie s odbornou starostlivosťou, tak ako mu to ukladá § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Uvedené je o to významnejšie, že sťažnosť sťažovateľky bola už po druhýkrát ústavným súdom odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Predmetné rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku rozhodnutej veci, avšak iba za predpokladu, ak nová sťažnosť podaná ústavnému súdu bude obsahovať všetky zákonom predpísané náležitosti ustanovené v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde a v čase jej podania namietané porušovanie označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom okresným súdom bude trvať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2012